

טיב הקהילה

ואדא
כ"ה טבת תשפ"ה

המסע לפי אופק דווליים

זמני הדלקת הנרות ומצ"ש

4:31	הרה"נ
5:46	מוצ"ש
6:24	ר"ת

סוף זמן קריאת שמע ותפילה

9:35	סו"ת א'
8:21	סו"ת ש"א
10:04	סו"ת ב'
9:11	סו"ת כ'

הומנים לפי שיעון הורף

גילוי מס':

767

יו"ל ע"י קהילת שבת בבית ד'

בנשיאות מורנו ורבנו הרה"צ

רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א

טיב הפרשה

סגולת עמל התורה

לא היו מוכשרים להשיג את הדיבור הקדוש, והצטערו עדיין מרוע מזלם. והן אמת שלא היו בני אותו הדור אשמים במצבם, כי לא מצד בחירתם החופשית בחרו בדרכיהם אולם בכל זאת היה מצבם לעד ולהתראה לאלו המתפרים עצמם מדברי תורה.

ותא חזי שגם חכמינו ז"ל (קידושין פב:) העידו שראוי להעוסק בתורה שיזכה בזכותה למידת השלחה גם בגשמיות כברוחניות. והא לך לשונם: 'תניא רבי שמעון בן אלעזר אומר: מימי לא ראיתי צבי קייץ, וארי סבל, ושועל תונני, והם מתפרנסים שלא בצער, והם לא נבראו אלא לשמשני, ואני נבראתי לשמש את קוני, מה אלו שלא נבראו אלא לשמשני מתפרנסים שלא בצער, ואני שנבראתי לשמש את קוני - אינו דין שאחפרנסם שלא בצער! אלא שהרעותי את מעשי וקיפחתי את פרנסתי, שנאמר (ירמיהו ה, כה): 'עוונותיכם הטו, עכ"ל.'

ומדבריו אתה למד שמצד שורת הדין אין ישראל ראויים לכל השעבודים החומריים, כי מאחר שייצגם הקב"ה לעבוד עבודה עליהם להתפרנס משולחן גבוה, ואותה תורה המורה להם אורחות חיים רוחניים היא זו שתיישר את פעמיהם לבל ימוטו, כי הדעת דקדושה מיישרת את בעליה גם בעניניו הגשמיים.

וגם אם אין האדם זוכה שהתורה בעצמה יחווה לו עצתה האין יכלכל הליכותיו, יאמין שבזכות עמלו יזמין לו הקב"ה צרכיו, ומסיבה זו נצטוו משה מפי הגבורה לקחת מלא העומר מן המשמרת וכפי שמביא רש"י שם (שמות טז, לב) 'בוה"ל: 'בימי ירמיהו כשהיה ירמיהו מוכיחם, למה אין אתם עוסקים בתורה והם אומרים גניח מלאכתנו ונעסוק בתורה, מתיכן נתפרנס, הוציא להם צנצנת המן ואמר להם (ירמיהו ב לא) הדור אתם ראו דבר ה', שמעו לא נאמר אלא ראו, בזה נתפרנסו אבותיכם הרבה שלוחין יש לו למקום להכין מזון ליראיו עכ"ל.'

ועל כך אמרו חז"ל (אבות ג ה): כל המקבל עליו עול תורה מעבירין ממנו עול מלכות ועול דרך ארץ'. ובאותה מידה גם אמרו (בראשית רבה יג ז) על מאמר הכתוב (בראשית ב ה) 'אדם אין לעבוד את האדמה' 'בוה"ל: לא נברא אדם אלא לעמל, אם זכה הוא עמל בתורה, ואם לא זכה הוא עמל בארץ, אשריו לאדם שהוא עמל בתורה, ע"כ.'

סיפר לי פעם הרה"צ ר' טודרוס תפילנסקי זצ"ל, שאמו שהיתה אשה גדולה וחשובה, ובתקופת קום המדינה היתה רגילה לומר לבניה: דעו לכם שהאדם צריך לעבוד עבודה בעולם, ואם לא תעמלו בתורה ובעבודת ה', בהכרח תצטרכו לעבוד בשאר עבודות, וח"ו יהיה יכולת ביד השלטון להכריח אתכם ללכת לצבא, ולכך ביקשה מהם שישתדלו לעבוד רק את השי"ת בתורה ועבודה, ואז מלבד הרווח הנצחי יהיו מוגנים מכל המכשולים שבעולם.

גם עלינו ללמוד מכל האמור מה טוב גורלו של מי שתורתו אומנתו.

וידבר משה בן אל-בני ישראל ולא שקעו אל- משה מקצרו רוח ומעבדה קשה: (ט)

ופירש"י: ולא שמעו אל משה - לא קיבלו תנחומין:

עיינ בספר הקדוש 'אור החיים' שנתון טעם לזה שלא שמעו אל משה, וזה לשונו: 'אולי כי לצד שלא היו בני תורה לא שמעו, ולזה יקרא קוצר רוח כי התורה מרחבת לבו של אדם עכ"ל'. המובן מדבריו, שבני ישראל היו שקועים באותה שעה בחומר ובלבנים, וכתוצאה מכך לא היו ענותניהם בידם לעסוק בתורה, וכיון שלא היו בני תורה לא היתה דעתם רחבה להשיג את הקדושה שנבעה מדבריו של משה, וכל עוד שלא ראו ישועה במוחש היה נדמה להם שאינם כי אם דברי הדיוט, ולא היו בכח הדברים לנחמם.

כי התורה היא המרחיבה את דעתו של אדם ומכשרתו להשיג השגות רוחניים בכמות ובאיכות, ומבלעדיה אין דעתו מבחנת בין קדושה לחול, היינו בין דיבור של פשוטי העם לבין דיבור של משה ששיכנה היתה מדברת מתוך גורנו.

וכדאיאת בגמרא (ברכות מ.): 'אמר רבי זירא ואיתימא רבי חנינא בר פפא: בא וראה שלא כדמת הקדוש ברוך הוא מדת בשר דם: מדת בשר דם - כלי ריקן מחזיק מלא אינו מחזיק; אבל הקדוש ברוך הוא אינו כן - מלא מחזיק, ריקן אינו מחזיק, שנאמר (שמות טו, כו): 'זיאמר אם שמוע תשמע, אם שמוע - תשמע, ואם לאו - לא תשמע. דבר אחר: אם שמוע בישן - תשמע בחדש, ואם יפנה לבבך - שוב לא תשמע' עכ"ל הגמרא. הרי לך מדבריה שכלל שהאדם מכניס יותר תורה בתוכו, כך מכיר יותר בדיבורים הנובעים מן הקדושה, אבל מי שאינו בן תורה, גם אם הוא שומע דברים מפי נביא נדמה לו שאדם פשוט הוא המדבר אליו. וכזאת היתה מצבם של ישראל באותה שעה קשה שנתבשרו בבשרה, וזו וכוון שבאופק לא ראו מוצא לפורקנם, היה נדמה להם שמישה בדה דברים מלבן.

ואם תאמר, הרי ידע הקב"ה שבני ישראל הם במצב ירה, וכתוצאה לא יחושו לדברי משה, ולא יבואו על ידי זה לידי נחמה, אם כן מה תועלת ראה אז בהבאת הבשורה?

ויש לומר שדבר זה גופא רצה הקב"ה, שישחק בספר לדורות שהצלחת בני ישראל הוא דוקא על ידי לימוד התורה, כי על ידה ישיגו אורחות חיים בין ברוחניות ובין בגשמיות, כי קדושת התורה היא המרחיבה את דעתו ומלבד סגולתה להיות פרה ורבה בנפשו של האדם, מאירה היא את עיני האדם גם בידו עניניו, ודור שאינם בני תורה מפסידים בכך גם אושרם הגשמי, וכפי שרואים בדור יוצאי מצרים שמאחר ולא היו בני תורה לא הבחינו ברוחו הקדוש של משה רבינו, ואילו היו בני תורה היו דבריו להם כטללי תחיה וכמים קרים על נפש עייפה, ושוב לא היה לבם דואב על מצבם האומלל, ורק מפני שלא היו בני תורה

טיב המערכת

וידעתם כי אני ד' אלוקיכם

הבעל שם טוב הקדוש הלך ברחוב עם נכדו רבי ברוך כשהיה ילד, בדרכם נפשו פריץ אחד שהכיר את הבעש"ט, והפריץ התחיל לספר שכל גופו מרגליו עד דקדקו מלא פצעים ומכאובים ואינו מוצא מזון לנפשו, נענה הבעש"ט הק' ואמר שאינו רואה מזון לפצעיו ורפואתו היחידה היא שיתאפק מתאוותיו, אבל הפריץ לא היה יכול להכיל את הדברים, אף יכולים לדרוש כזאת מהאדם? וכי אפשר לומר לאדם הרוצה למלא תאוותיו שיימנע מהם? והלא בלא מילוי משאלותיו הינו כחסר אבר.. ואז שאל את הבעש"ט כלום אתם יכולים לעשות זאת?

נענה הבעש"ט: אני הרי נולדתי לחודים זקנים, לכן אינני לחוט כ"כ לתאוות חומריות, ועל מטעם התאוות שיש לי, עדיין יכול אדם להתגבר, אחר שנפרדו מהפריץ שאל הנכד ברוכל את סבו הגדול: סבא למה לא אמרת לנוי שאתה יהודי, ויהודי כן יכול להתאפק מלמלא את התאוותיו? נענה הבעש"ט ואמר: מה מבין גוי בערכו הרם של יהודי?!

הקב"ה אמר למשה רבינו שמביא את המסכת על המצרים ומטרתם היא ז'ידעו מצרים כי אני הויה', אבל כשדיבר עמו על בני ישראל אמר לו ז'ידעתם כי אני הויה' אלוקיכם, ועלינו להבין את ההבדל בין מה שצריכים הנויים לדעת ובין מה שכל יהודי צריך לדעת.

הגמרא אומרת 'אתם קרויין אדם ואין אומות העולם קרויין אדם, ומדוע? כי המילה 'אדם' היא א דם, הדם הוא המחיה את כל בעלי החיים, וגם רצונותיהם תלוים בסוג הדם, ולכן אינם יכולים להתגבר על תאוותיהם ורצונותיהם, אבל מוחו האדם מן הבהמה הוא האות א', המורה על שכל הדעת שקיבל מאלופו של עולם, הוא יתברך אינו רוצה שיתעסקו בתענוגי תבל, וכאשר מתגבר על תאוותיו הוא מצרף את הא' ל-דם ונגעשה 'אדם', ותכונה זו אין לגויים שאינם יכולים להתגבר על תאוותיהם ולכן הם כשאר בעלי החיים, אבל 'אתם קרויים אדם' ולכן בכל פעם שיהודי מתגבר על תאוותיו הוא נהיה עוד יותר 'אדם', והיות כי רק 'אדם' יכול לשעבד את רצונותיו לדצון הבורא, נאמר אצל בני ז'ידעתם כי אני הויה' אלוקיכם. (ע"פ טיב תורה ואירא)

ניתן לשמוע את שיחותיו של מורנו ורבנו שליט"א • במספר מיוחד וישיר
באידיש: 073-2951321 • בלשון הקודש: 073-2951320

טיב
ההודעות

עדכוני שיחות: 0534-100024

הלכות ומנהגי שובבי"ם ב'

נוסח קבלת התענית

א. לשון השו"ע (התק"פ ס"ו) הוא 'הריני בתענית יחיד מחוץ, יהי רצון שתהא תפילתי ביום תעניתי מקובלת'.
 ב. והכף החיים (סימן ר"ט סק"ו) כתב דמי שמתענה עבור כפרת עוונות, צריך לפרש על איזה חטא הוא מתענה וכמאמר הכתוב (עשר"ה) נצומה ונבקשה מאלקינו על זאת, ולכן צריך שיאמר בקבלת התענית לאחר שיש שלום רבש"ע הריני לפניך למחר בתענית כדי שתכפר לי ברוב רחמך ותסדיק על עוון פלוני (ויפרט החטא על מה שהוא צם) ותצניני ברחמך הרבים יהיו לרצון וכ'.

ג. מה שהדפיסו המדפיסים סידורים והוסיפו בנוסח קבלת התענית 'בלי נדר ובלי שבועה' הוא טעות גדולה, דכיון דתענית צריך קבלה מקודם א"כ צריך שיהא קבלתו בתורת נדר, דרק כשמקבלו בתורת נדר נחשב כקבלת תענית אבל בלא קבלה בנדר אינו נחשב לקבלת תענית, ודינו כתענית ללא קבלה דאינו נחשב כלל כתענית (אכן ישראל ח"ו ס' כ"ח וכ"כ בהליש תפילה פט"ו תענה

ד. אמנם בתשובות והנהגות (ה"ב ס' ו"ה) כ' ד"ל שאין צריך בקבלת תענית מדין מוצא שפתך תשמור נחשב ג"כ כקבלת תענית, שהרי גם כשאומר שיתענה בלי נדר יש איסור לשנות דיבורו דהא אסור לומר שקר, וא"כ י"ל דדי בקבלה זו לענין קבלת תענית, וכן הוא בשבט הלוי (ה"י ס' ק"ג), ומכל מקום למעשה עדיף שלא יאמרו הנוסח 'בלי נדר ובלי שבועה'.

ה. ובתשובות והנהגות (שם) כתב עוד, שנוכח להדגיש ולומר כן בפירוש, הריני מקבל בלא נדר תענית לפניך למחר, ומוצא שפתי אשמור כדכתיב מוצא שפתך תשמור, ויהי רצון שיקובל לפניך כעולה ע"ג המזבח ע"כ, דבאופן כזה אין כאן לא דבר יחל דהרי אומר בלי נדר, אבל נשאר החיוב לקיימו מדין מוצא שפתך תשמור, וזה די לענין קבלת תענית ע"ש.

ו. [המנהגים טובים בזה וסבורים דדבר שמקבלים ב"ג אין חיוב כלל לקיים כ"כ, וזה עדין צריך תיקון (שבה"ש)].

ז. בעבודת הקודש להחיד"א (מורה באבנע ס' ג) כתב שנוסח קבלת תענית הוא 'הריני לפניך בתענית נדבה מעלות השחר עד אחר תפילת ערבית, ואם לא אוכל או לא ארצה כשאומר מזמור לדוד ה' רועי וגו' אוכל להפסיק ולא יהא בי שום עוון, אבל יהי רצון מלפניך שתתן בי כח ובריאות ואזכה להתענות למחר וכו' ע"כ, וכן דעת הכף החיים (התק"פ סק"ט) דמועיל דקבלת תענית על תנאי, וכן הוא בנוסח קבלת תענית להבן איש חי (לשון חכמים סימן ע"ג) וכן מובא נוסח זה בכמה סידורים ובכל סידורי הספרדים, וכן הובא בהל"ש (תפילה פרק ט"ו ס"ב), ואף למה ש"א שקבלת תענית עם תנאי אינה מועילה, צ"ל שכאן קיבל נדר

טיב הבנין • נחפשה דרכינו ונשובה •

כמה עניינים המועילים לשלמות עבודת התשובה בימי השוכבי"ם

החרטה ושבירת הלב והבנין זה נחוץ מאוד

היה איש אחד שמצד עצמו היה תלמיד חכם וירא שמים אלא שבתקופת צעירותו פתח עליו יצרו ונכשל בחטאים קשים ונוראים רח"ל, לאחר זמן החל ליבו נקופ על המעשים שעשה בשנים קדמוניות עד שלא מצא מנוח לנפשו, התגלגלו הדברים עד לשולחנו של הגדול בדורו, הלא הוא הגאון הקדוש רבי יחזקאל לנדא ז"ע בעל הנודע ביהודה, הגאון זצ"ל דן בדבר מכל צדדי, ולאחר זמן שלח עבדו תשובה ערוכה ומבוררת היטב בו מסר לו סדר תשובה ודרך של תיקון, דבר דבור על אופניו, תשובה זו מופיעה בספרו הבהיר 'נודע ביהודה' (מהדורא קמא - אורח חיים סימן לה), והרבה יש ללמוד מהו לכל קמי שחפץ לעשות תשובה על החטאים.

בתוך הדברים כותב הנודע ביהודה כהלשון הזה: "אומר אני שודאי נחוץ הוא לבעל תשובה כדי לשוב לבו הזונה שיוכל להתחרט בלב שלם, וכל זמן שלא נשבר לבו אי אפשר להיות החרטה בלב שלם בלי ערמה, וכל זה מן הסתם. אבל מי שיוכל לזבוח יצרו על ידי התורה, שכבר העידו ח"ל שאם אבן הוא נמות וגם התורה מתשת כת לה, אני מקל מאוד בתענית וסיועוים אבל החרטה ושבירת הלב והבנין זה נחוץ מאוד והמורה בבני במסותים משובח", עד כאן לשונו.

אם נתבונן בדברים אלה נראה כי הם נסובים על שני ציורים מרכזיים קודם כל כתב גם הוא כפי שכבר הובא בשם הרבה מספרי האחרונים שכחום הוא אין לספק את הגוף יותר מדי, ותחת זאת ישעבד את גופו אל התורה הקדושה, ללמוד ולהגות בה ביתר שאת ויתר עת, אך יחד עם זאת הוסיף עניין נוסף, שהבעל תשובה יש לו להרבות בבכי, כפשוטו, ירבה לבכות ולהתאונן על חטאיו אשר חטא מתוך חרטה ושבירת הלב, כי בכיות אלו בכוחם להרחיק ולהדיח את הנשמה מן הטינופים שדבקו בה על ידי החטאים.

שערי דמעה לא נעולו

עניין הבכי בשעת התשובה או כבר מוצאים בספרי הנביאים עוד בשעה שהוכיח הנביא את בני ישראל ועורר את לבם לשוב בתשובה לפני השי"ת כבר הוזכר להם את חובת הבכיה, כמו שנאמר (ויאל ב, יב) "וגם אתה לא נאום ה' שובו עדי בכל לבבכם ובצום ובבכי ובמספד".

בספר 'ראשית חכמה' (שער התשובה - פרק חמישי) כתב גדול העניין של בכי ודמעות שהם מסוגלים לרוחץ את כל הזוהמה והטינוף שנתהוון מן העבירה, ועל כן ראוי לכל אחד שיבכה בדמעות שליש על עוונותיו ולאחר מכן ישנוף בדמעות אלו את פניו, וכמסכים שם בזה הלשון: "ויכין לרוחץ הפנים והחושך שבפנים על ידי המים שמוריד מעיניו, כמו שפנים העליון נרחץ על ידי מים נהר העליון... כן למטה באדם ירחץ החושך שבו על ידי המים היוודים מעיניו, כי שערי דמעה לא נעולו".

חבת התבודדות

ומעניין לעניין באותו העניין ראוי להוסיף עוד נקודה חשובה שמופיעה בספרים הקדושים ונצרכת במאד מאד לשלמות עבודת התשובה, וזוהו העניין של התבודדות התבודדות הכוונה לפרוש מחברת המון בני אדם ומשאון המולת העיר הטורדים את מנוחת הנפש ומונעים מן האדם לחשוב מחשבות בישוב הדעת, ויתבודד רק הוא לבדו במקום שבו איתוהו נפשו, שם יתעמק להתבונן במצבו הרוחני היכן הוא אוהו במילי דשמיא בינו ובין קונו, לידע עד היכן התעלה בעבודת השי"ת במה פגם ומה צריך לתקן.

רק על ידי ההתבודדות יכול האדם להגיע לידי ידיעה והכרה אמיתית במצבו, כי בתוך כל ההמולה ומרוצת החיים שאנו נתונים בה קשה מאד לידע ולהתבונן באמת היכן הוא עומד ומה הם השאיפות שלו, טבע האדם לרמות את עצמו ולהונות את עצמו שהוא בתכלית השלימות, ואם לא יעשה מפעם לפעם הפוגה ממרוצת החיים לחשב חשבונו של עולם, יוכל להעביר את כל

ימיו מתוך דמיון שוא שכל מעשיו כהונן ואין לו עוד מה לתקן בעולמו, לפיכך נתנו הספרים הקדושים את העצה של התבודדות שהוא הרפואה הטובה ביותר לה.

פרשים מענייני עולם ומקשרים

מחשבות עם אדון הכל

בספר 'חרדים' (מצוות התלויות בארץ פרק ג) הביא דברים שמצא בכתב יד המקובל רבי יצחק לוריא ז"ע (האר"י הק) ובאותו הכתב יד נאמר שהסיועוים והתעניות לא נועדו עבור כל אחד ואחד, כי יש אנשים שהסיועוים האלה עלולים לבלטל ולהחלישם מתלמוד תורה, אלא הדרך הטובה ביותר לעשות תשובה הוא שיתבודד האדם הוא לבדו במקום שאין שם עוד אנשים ובאותו הזמן ידמה בעיניו כאילו הוא עומד לפני השי"ת ומדבר אליו דיבורים רכים ופשוטים ומתוך כך יבוא לתשובה אמיתית. ורבינו הכהן הגדול מאחיו מביא את הדיבורים האלו ככתבם וכלשונם בתוך חיבורו הגדול ספר 'משנה ברורה' (ביאור הלכה סימן תקע"א).

וממשיך החרדים לשבח עוד את העצה הנפלאה של התבודדות ואף מציין בדבריו עוד גדולי ישראל שהפליאו דבר זה, בתוך הדברים מביא עוד את גדול התועלת שבהתבודדות, וכן כתב שם: "בכמה חיבורים נמצא שהתבודדות והפרישות והדיקות היו נוהגים בה חסדי ישראל, היינו שבהיותם לבדם מפרישים מדעתם ענייני עולם ומקשרים מחשבותם עם אדון הכל, וכך למד מהר"ר יצחק [לוריא] המקובל הנזכר, שזה מועיל לנפש שבעתים מהלימוד, ולפי כן יוכלת האדם יפירוש ויתבודד יום אחד בשבוע או יום א' בחמשה עשר יום וכו'", עד כאן לשונו.

עניין זה של התבודדות או מוצאים בהרבה מאד ספרי הקודש ולא נוכל להביא כאן את כולם כי רבים הם אך רק נציין למה שכתב בספר הק' 'בית אהרן' (סדר היום ואזהרות קודש ג), וזה לשונו: "התבודדות יום אחד בשבוע בהוד מיוחד בתענית ותשובה ותורה לחלק לכל שבוע וכו', וביום התענית יזרזר שלא ישחך שיחה בטלה כל היום רק יעסוק בתורה ויראת ה' כל היום ויזהר שיהיה לשמה ובדחילו ורחימו, ויבכה בדמעות לפני קונו שיכפר לו על עונו וכו', וירבה בתורה בכל יכלתו, ואם אפשר שיתבודד עומא בכל יום". ולבסוף ממשך וכותב: "ואף בלא תענית יצא לא להתבודד לא פחות משעה ויתודה לפני בראו ויבקש שיכפר לו", עד כאן.

תהלים - כמו ששלחת לדוד שאמר מזמורים אלו לפניך אך בטרם נכלה את דברינו נוסף כאן עוד עניין נפלא המובא בספרים הקדושים שנתנו סגולה מיוחדת של הסגולות לתשובה שלימה ופרט בימים האלה של שובבי"ם והוא מרומם בפסוק הראשון של פרשת שמות שהוא גם הפרשה הראשונה של פרשיות שובבי"ם.

התורה הקדושה מתחילה ואומרת "זאלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה", וכתב מרן הרב ההיד"א ז"ל שהסופי תיבות היוצאים מן 'בני ישראל הבאים מצרימה' הוא 'מילה', ואילו הסופי תיבות של 'זאלה שמות בני ישראל הבאים' הוא 'תהלים', ולומר לך שאמירת תהלים מועילה ביותר לפגם זה ולהעלות שוב את הניצוצות שהלכו שבי לפני צר.

וחטאך בצדקה פרוק

גם צדקה הוא מן העניינים המועילים בימים האלה, וטוב מאד להרבות בימים האלה בנתינת צדקה, וכלשון קדשו של הרה"ק מאפטא בפרשת ויחי (ד"ה ויקרא יעקב אל בניו) שכתב בזה הלשון, "ועיקר התשובה הוא על ידי תורה ותפלה וצדקה כל אחד ואחד לפי יכולתו", וכך גם כתב הרה"ק בעל התניא ז"ע באגרת התשובה (פרק ג), שכחום הוא שאין אנו יכולים להרבות בתעניות כמו בדורות הקדומים, אשר על כן כל מי שצריך להתענות יפדה את התענית בצדקה, וכדכותב שם בלשון קדשו, "כדכתיב (דניאל ד, כד) 'וחטאך בצדקה פרוק'. וכמו שכתבו הפוסקים ליתן בעד כל יום תענית של תשובה ערך ח"י ג'פ וכו' והעשיר יוסיף לפי עשרו וכו'".

סיפורי השגחה פריטי
שנשלחו למערכת ע"י הקוראים

אבא לא מוותר על ילד'

סיפור מורינו הרב סיפור נוסף: הגיעו אליי קבוצה של חרדים לשעבר שנפלו ברשתו של היצר הרע. אחד מהם תפס לי את הלב במיוחד, למרות מראהו החיצוני בעל רעמת שיער ועגילים ושאר אביזרים המעידים על ריחוק מן היהדות. הרגשתי שבלב פנימה הוא משתוקק לשוב לכור מחצבתו וכי הוא כבר חווה מספיק את הריקנות שהיצר יכול להציע לו בעולם הזה.

מאחר ואני ברוך ה' לא עברתי את המסלול של עזיבת הדרך, ומי שלא עבר את מצבו לא באמת יכול לעזור לו, אמרתי לו שאני מאוד רוצה לקשר בינו לבין אברך חשוב שהיה חרדי וירד עד לדיוטא התחוננה ושב בתשובה שלימה, כיוון שאחד כמוהו בוודאי יוכל ליעץ לו כיצד לשוב בתשובה שלימה ובדרך ובמסלול הנכון.

התחלתי לחפש את הטלפון של האברך, ודפיקות בדלת. ניגשתי לפתוח ומולי מופיע האברך באופן לא מתואם ולא צפוי בשביל משהו שהוא רצה. כל כך התרגשתי, אמרתי לבחור: "תראה איך ה' אוהב אותך!!! אני רוצה לתאם ביניכם והקב"ה הביא אותו עד לדלת שלי כדי לעזור לך!!!"

הבחור התרגש עד דמעות מהמעמד. הסברתי לאברך את המצב. האברך התבונן קצרות והיבק את העומד מולו באומרו: אני מכיר אותו היטב!!! הוא היה המאמן כושר שלי!!!

תוך כמה דקות הוא עשה לו סדר בעניינים וסידר לו את המסלול חזרה לבית אבא תוך פינוי המוקשים!!!

סיפור מורינו

הפענוח לכות את הרבים בסיפור של השגחה פריטי מוזמן לשלוח אל ר' שפחה סמואל בפקס: 15326517922 או אל: o.y.wines@gmail.com

הירא את דבר ה'!

הירא את דבר ה' מעבדי פרעה הניס את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים ואשר לא שם לבו אל דבר ה' ועצב את עבדיו ואת מקנהו בשדה" (ט, כ-כא).

שכולו מלא וגדוש ביראת שמים צרופה. ואילו כ"ק האדמור מתולדות אברהם יצחק שליט"א רגיל לומר, שמי שזכה לראות כיצד הרה"ק השרף רבי אהרן מבעלו זצוק"ל מברך ברכה אחת רגילה... ראה 'יראת שמים' מהו, כאשר כל כולו התמלא יראה וחרדה נוראה בהזכרת שם שמים כמו פיו קדשו.

- > * < -

זכרנוי מלפני יותר מחמישים שנה, כאן בעיר הקדוש ירושלים קרתא דשופריא שהיתה כל העיד כמרוקחה בגין מחלוקת אחת שהתעוררה בין כמה קהילות שבירושלים ובין כמה מגדולי הדור, חלקם מצדדים לכאן וחלקם בהיפך הגמור, אלו ואלו מתנצחים ביניהם כדרכה של תורה זה מביא ראיות ברורות כשיטות, וחבירו לעומתו מתעצם בהוכחות מוחצות בהיפך...

לפיכך בסערת הרוחות והחלט בהנהלת 'העדה החרדית' לכנס 'מושב בית דין' מיוחד, כדי שיפסקו הדיינים הצדיקים בענין ולהשקיט הסערה הגדולה. לאותה אסיפה רבתי הוזמנו כמה וכמה רבנים מרבני ירושלים ולאחר שמיעת כל הצדדים דנו הבית דין ביניהם בנידון, ועם תום הדיון הארוך התקבלה ההחלטה כיצד לפעול בענין.

אחד מן העסקנים ששטע את החלטת הבית דין פנה אל אחד הרבנים שהשתתף באותו מושב ודרש ממנו 'לרוק' מבית הכנסת שלו את איש פלוני אלמוני מחמת שפועל ועובד בשביל הצד השני שכנגד החלטת הבית דין...

שאל הרב לפני הבית דין, האם יש כאן משום 'כבוד שמים'? התחמקו הדיינים בתשובתם ואמרו שצריך לחזק את החלטת הבית דין. ענה הרב הצדיק, באם אין הדבר נוגע לכבוד שמים אין לזה שום קשר אלי... כי היה ירא שמים מרבים ומפורסם בגדל יראתו, והסביר באותו מעמד שכשנתמנה לרבנות קיבל על עצמו להחזיר 'יראת שמים' בקהילתו, וכל דבר הסותר ליראת שמים ושייך לכבוד שמים הרי צריך הוא לעשות בנידון. אבל בענין זה שגם הצד השני מתכוון לכבוד שמים מעדיף הוא שלא להתערב בו, וקיבלו הבית דין את דבריו ושבו את גדל היראת שמים שלו.

- > * < -

מרו הרב"ד הגה"צ רבי פנחס עפשטיין זצוק"ל היה עושה את דרכו תדיר מביטו שבשכונת 'בתי ברודא' [שטעטלאך] הסמוכה לרחביה ושערי חסד, עד היכל בית דין הגדול של 'העדה החרדית' שבמאה שערים. זו היא כבדת דרך ארוכה ולא קלה כלל ועיקר, ובכל זאת העדיף הצדיק אף בשנות זקנותו לעשות את כל דרכו ברגל, הלך חזונו, ושלא להיעזר באוטובוסים שנסעו בין שכונות ירושלים.

ולא זו בלבד, אלא שבכל אותה דרך ארוכה לא היה צועד על גבי המדרכה כמקובל בין הולכי הרגל, כי אם בפאתי הכביש, סמוך וצמוד אל המדרכה, אף ברחובות הגדולים והסואנים.

פעם התלווה אליו בדרכו אחד מתלמידיו שכראותו את כל הדרך הקשה שצועד הרב"ד על הכביש, התפלא ושאל את הרב: ראשית מדוע לא יעלה על האוטובוס שיקחהו מהרה עד ביתו. ותו, אם כבר צועד הוא ברגליו מדוע אינו עולה על גבי המדרכה, הרי הצעידה על פני הכביש יש בה סכנה מחמת המסנויות הרבות החולפות ביעף.

הטעים לו הרב לאותו תלמיד ולימד אותו לקח ביראת שמים, שתי שאלותיו תשובה אחת נוקבת להם: "שמירת העיניים!" הלא האוטובוסים האלה שהתקן מדבר חולפים בדרכס בהרבה שכונות בירושלים חלקם גם שכונות חילוניות ואף עוברים על פני רחוב יפו המרכזי, שם עולים נוסעים רבים שאינם לבושים בצניעות ומלאים במראות שאינם טהורות, ולמה לי לטמא את העיניים הקדושות באותם מראות אסורות ולקלקל את היראת שמים. - זוהי גם הסיבה שמעדיף אני להתהלך בצדי הכביש ולא על המדרכה, כדי שלא להיתקל במראות אסורות!

ואשר שאלת שיש בזה מעט סיכון, בהליכתי בשולי הכביש השייך למכונות ולא להולכי הרגל. - הנה כבר אמרו רבותינו ז"ל בכל שכיזא בזה (ברכות סא.): "אחורי ארר, ולא אחורי אשה!" יותר מתיירא אני ומתפחד מן הסכנה שבמדרכה מאשר הסכנה שבכביש... ועלינו לקדש את עצמנו בשמירת העיניים במסירות נפש!

- > * < -

אברך ירא שמים נצרך לצאת לנסיעה באוטובוס בקווי התחבורה הפנימית שבתוך העיר, בגדל יראתו היה אמון גם על מצות "שמירת העיניים" ושמו מאוד על ראות עיניו, מלבד מה שישב כל העת במקומו בעיניים מושפלות בקדושה וטהרה, בכל פעם שעברה אשה לידו עצם לגמרי את עיניו, כדי שלא לראות ברע.

הנסיעה התארכה והזדחלה בפקקי תנועה ארוכים [טרעפיק] ולבניתיים התנמנם לו האברך ונרדם קמעא נים ולא נים והנה בחלומו חולם הוא שיש כאן באוטובוס שעכשיו נוסע בו חפץ חשוד! - הוא התעורר בבעתה, אך תיכף חשב לעצמו (וזכירה ב: ב): "הלומות שווא דברו"... כעבור כמה דקות שוב נפלה עליו תרדמה קמעא | הפשך בעמוד הבא <

הדקדוק מבווא, שפתח הכתוב בהגדרת 'הירא את דבר ה', וסיים 'אשר לא שם לבו אל דבר ה', ולכאורה היה צריך לומר דבר והיפוכו, ואם פתח באיש 'ירא את דבר ה' הרי היפוכו הוא שאינו ירא את דבר ה', ומדוע בחר בהגדרה אחרת 'אשר לא שם לבו' שלכאורה אינה מן הענין שפתח בו.

ברם מוכח כאן, דהיינו אכן דבר והיפוכו, ומגדיר לנו הכתוב מיהו 'אשר לא ירא את דבר ה', זהו האיש 'אשר לא שם לבו', כאשר אין האדם נתון אל ליבו להבין ולדעת את אשר לפניו, את תכלית בריאת העולם ואת תכלית ביאתו לעולם ממילא אינו ירא את דבר ה'. ומגלה לנו הכתוב בזה שורש חיסרון יראת שמים שהוא נובע מחמת חוסר תשומת הלב כשאין חושבים ואין מחשבים שממילא אין נוהרים בכל דבר ובכל צעד שעושה אדם בעולמו, שכל זה הוא בדיוק היפך מיראת שמים וד"ק.

והנה להלן אחר מכת ברד נאמר (ט, ל) 'ואתה ועבדיך ידעתו כי טרם תיראון מפני ה' אלקים'. ולכאורה כיצד כולל כאן הכתוב את כולם יחדיו, הרי להדיא אמר לעיל שהיו בין עבדי פרעה גם 'ירא את דבר ה', ולא כל עבדיו טרם יראונו מה' אלקים. וכאשר הוכיח הירא את דבר ה' אף במעשה בפועל, כאשר הכניס את מקנהו ואת עבדיו אל הבתים מחמת פחד ה', ואם כן לא כל עבדיו טרם יראונו מה'.

ובתרגום אונקלוס כנראה הרגיש בזה, ולכן תרגם בתחילה 'אשר לא ירא את דבר ה' - 'לא דחיל'. ואילו בתרגומו בפסוק 'ידעתו כי טרם תיראון, תרגם: 'עד כען לא אתכוננתון מן קדם ה'. שלא רצה לתרגם שני הפסוקים באותו לשון עצמו, לומר 'אשר לא דחיל, כי היכי דלא תקשי מאותם עבדים שכן התיראו בתחילה. - אלא שינה את המכוון לומר, שעם כל יראתם שפחדו והניסו מקניהם אל הבתים עדיין לא 'נכנעו' לדבר ה', לעשות מצוותו יתברך. והאומנם יש חילוקי מדרגות ביראת שמים המדרגה הפשוטה הלא היא 'יראת העונש', גדולה ממנה היא מעלת 'יראת חטא', שמתירא מן החטא עצמו לא רק מן העונש שבו. ויש 'יראת שמים' שמתירא מן השמים אחר שמאמין בשמים, ונפול עליו פחד מן השמים. ויש יראה שהיא יותר גבוהה מן האהבה ונקראת 'יראת הרוממות', שהיא למעלה למעלה גבוה מעל גבוה.

ובזה ניחא שמתחילה נאמר 'הירא את דבר ה', אינו מתירא מן ה' עצמו, רק משום 'דבר ה' שדיבר על חומר מכת הברד תפסו הפחד מן העונש, במדרגה הפשוטה של הירא, והניס מקנהו אל הבתים. - ועל כך מסיים הכתוב כשמדבר מהסרת הברד, שכסכו הוסר האיום המפחיד, הרי ממילא 'ידעתו כי טרם תיראון מה' אלקים, עצמו, שאין לכם מידת 'יראת שמים' כאשר אין איום של עונש מרחף על ראשכם. ובעמדתו כה בשבת מברכין, מזכירים אנו בתפילה ב' פעמים יראה, מתחילה 'חיים שיש בהם יראת שמים ויראת חטא, ואחר כך שוב כפל אומר 'חיים שתהא בנו אהבת תורה ויראת שמים, והרי כבר הזכיר תחילה יראת שמים. אך בהאמרו יש מדרגות שונות ובהינות שונות בתכלית במידת הירא, ואינו דומה זו לזו. - לפיכך הוסיף בה עוד שתהא בנו 'אהבת תורה ויראת שמים', דהיינו יראה הבאה אחר האהבה שהיא 'יראת הרוממות', יראה עילאה.

- > * < -

שה לי כ"ק האדמור' ממשכנות הרועים הגה"צ רבי חיים רבינוביץ שליט"א בשם אביו הגה"צ רבי בנימין רבינוביץ זצוק"ל, דיין ומו"ץ דפעריל'ק ת"ו, שהיתה קבלה בידי, מהרה"ק מרוך הרבי ר' אלימלך מליזענסק ז"ע שאי אפשר לאדם לזכות למידת 'יראת שמים' נכונה בלא שילמד בתורה כמה שעות רצופות, ע"כ.

ובפירוש הרע"ב ברטנורא במשנה (אבות ג ט) "כל שיראת חטא קודמת לחכמתו אין חכמתו מתקיימת" כתב: "אני שמעתך, שמקדים במחשבתו יראת חטא לחכמתו, שהוא חושב בליבו אלמוד בשביל שאינה ירא חטא וכו" ע"כ. אמנם רבינו הרמ"א זצוק"ל בפתיחת השולחן ערוך (או"ח סי' א סי"א) פוסק דרך אחרת להשגת יראת שמים וזה"ל: "שיתו ה' לגנדי תמיד (תהילים טו, ח) הוא כלל גדול בתורה ובמעלות הצדיקים אשר הולכים לפני האלקים וכו', כשישים האדם אל ליבו שהמלך הגדול הקדוש ברוך הוא אשר מלא כל הארץ כבודו, עומד עליו והואה במעשיו, כמו שנאמר (ירמיה כה כד) 'אם יסתה איש במסתרים ואני לא אראנו נאם ה', מיד יגיע אליו היראה והרכנעה בפחד הש"ת ובושתו ממנו תמיד". ומקורו טהור בדברי הרמב"ם ז"ל בספרו מורה נבוכים (ח"ג פרק נב).

ואילו בספר היד כתב הרמב"ם בהלכות יסודי התורה (פ"ב ה"ב) זה לשונו הפז: "היח"א היא הדרך לאהבתו ויראתו, בשעה שיתבונן האדם במעשיו וברואיו הנפלאים הגדולים ויראה מהן חכמתו שאין לה ערך ולא קץ וכו', מיד הוא נרתע לאחוריו ויפחד, ויודע שהוא בריה קטנה שפלה אפלה עומדת בדעת קלה מעוטה לפני תמים דעות" ע"כ.

- > * < -

הרה"ק רבי אהרלה ראטה זצוק"ל בעל 'שומר אמונים' היה אומר שבצעירותו היה שואב הרבה 'יראת שמים' בלימודו בספר הקדוש 'יסוד ושורש העבודה',

מה אני צריך לעשות בשבועיים?

הספר היחיד שיקיף עבורך את כל עבודת ימי השבועיים >>

ספר טיב השבועיים

כל בו לעניני שובבי"ם

מאת הגה"צ

רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א

- מוסר
- תפילות
- מנהגים
- הלכה
- שיחות
- מעשיות

קו ההזמנות לכל ספרי צפון טיב: 0733-22-76-09

חלקים ללא עלות דמי משלוח

לפני כמה שנים נכנס אל אחד מגדולי רבני ירושלים סוחר יהודי אחד ירא שמים והציע בפניו 'שאלה עסקית קשה, היות ומציעים לו לקנות חנות דגים ענקית הממוקמת בשוק 'מחנה יהודה' שבירושלים. מדובר בעסק פורה ומוצלח ביותר שרווחים גדולים נאים בצידו, בהיות השוק הומה קונים כל העת, ורבים רבים מתושבי ירושלים והסביבה באים לקנות דגים דווקא בשוק מחנה יהודה, כאשר שם ניתן להשיג את כל סוגי הדגים גם הנדירים ביותר כידוע. - ומאחר שבעל אותה חנות חלה קשות במחלה ממארת ל"ע, היו בניו לחוצים למכור את החנות בהקדם האפשרי.

לאחר ביורו הפרטים הדק היטב בדיקת מיקום החנות בשוק, גדולה ומצבה וכו', ובחינת ההכנסה אל מול ההשקעה התברר שמחזור ההכנסות החודשי בחנות שכוזו מגיע נטו לכמה מאות אלפים טבין ותקלין. ברם בהיותו אדם חרדי, ירא שמים מנעוידו, התלבט מאד בשאלה זו, שכן על אף יציאתו לשוק העבודה מעולם לא עבד במקומות שכאלו... הוא שומר ומשגיח על מעמדו בתורה וביראת שמים בקדושה קובע עתים לתורה ומתפלל שלוש תפילות ביום בציבור בבית הכנסת. עבודה במקום נחות שכזה, כדוגמת שוק מחנה יהודה, נראה לו כירידה לזיוטא תחתונה, כיצד ניתן לשמור שם על העיניים בקדושה כראוי? האם זה מתאים לאדם חרדי ירא שמים לעבוד בשוק מחנה יהודה מבוקר עד ערב? - שאל במצוקת נשמתו.

לאחר ששמע הרב את כל הצדדים והפרטים והתבונן היטב בדבר, פסק לו לאיש שעם כל הרווח הגדול שנראה לכאורה מעסק פורה זה, אין הדבר מתאים עבורו, ועלול הוא לקלקל את היראת שמים שלו. הלא מצויים אנו בתורתנו הקדושה: 'ולא תתרו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם', הסביר הרב לעבוד בחנות במקום שכזה הרי זה כרוך באיסורי דאורייתא רבים מדי יום ביומו, שכן המראות שרואים שם אינן בתורה וקדושה בלשון המעטה... וכל ראה וראה הרי היא עבירה דאורייתא בפני עצמה. ולפיכך פסק לו שיניח הדבר ולא יגש לעסק זה.

וסיפר הרב לפניו באותו מעמד מעשה מופלא שהיה עם הגאון הצדיק רבי אליהו לופיאן זצ"ל, ששאל אותו בחור אחד מתלמידיו שהתארוס בשעה טובה ומיוצלת עם בת גילו, אם יכול הוא לצאת עם הכלה שלו. הוא טען לפניו שלדעתו אין זה מפריע לו בקדושה ואין היצר הרע שלו מתעורר בזה... ענה לו ר' אליהו בהשתוממות: אויז? אני הולך מיד להודיע לצד השני שיש לבטל השידוך תיכף ומיד! - כנראה חולה אתה... יש כאן איזה מחלה... כיצד יתכן שאין היצר הטבעי מתעורר אצלך? הנה אני כבר עברתי את גיל שמונים ועין אחת שלי סמויה ולא רואה כלום ועם כל זאת עדיין יש בי יצר הרע! ואילו אתה במיטב שנותיך, בגיל שמונה עשרה בלבד, ורתיחת הדמים בוערת בקרבך, כיצד יתכן שאין זה מפריע לך?

כיוצא בדבר סיים הרב את דבריו בפני אותו סוחר בפסק ברוח, הרי לעולם אי אפשר לדעת מהיכן יתעורר היצר... ומסקמות שכלו יש לברוח כמו מאש! וכדרך שאמרו בגמרא כלפי הגויז (שבת דף יג ע"א וש"ג): 'לך לך אמרינן נזירא סחור סחור לכרמא לא תקרב'. האיש סבר וקיבל את הפסק באמונה שלמה ותמימה, והוריד לגמרי את הצעת העסק משולחנו. - ועוד באותו יום לפנות ערב הוזמן לו השם יתברך פרנסה אחרת שיש בה רווחים יפים ומצוינים, אולי עוד יותר מן ההצעה הקודמת.

כן יתן ה' וכה יוסיף לכל השומרים על גחלת ישראל ועל יראת שמים שלחם ומשמרים את עיניהם בקדושה, ברכה רבה ברוחניות ובגשמיות ובכל משאלה לב לטובה, אמן כן יהי רצון.

שענינה אותם מאוד, כיצד זה מוזיק הוא מעמד איתן בקדושה ונהרה בתוככי עסק שכזה?

וכאשר 'גדולה גלימה שמקרב את הלבבות, נפתח לבו של האיש, וגילה לפניו דברים כהווייתם:

דעו לכם פתח האיש וגילה מעט מגודל היראת שמים שבו, שמדי ערב בטרם עלותי על יצועי משיח אני את לבבי, ושופך את נפשי בתחנונים לפני קל חי וקים השומע ומאזין לקול תפילות ובקשות עמו ישראל ברחמים הנני מדבר עמו יתברך בשפה שלי בפשטות ובישרות: ריבונו של עולם! גלוי וידוע לפניך שרצוני לעשות רצונך! ולא חלילה וחלילה את רצון הייצר הכופר בך! - גלוי וידוע לפניך בדיוק את כל אשר עתיד לקרות עמי למחר בבית העסק... מתחנן אני לפניך, באם מחכים לי למחר ניסיונות קשים שלא אעמוד בהם קח נא ממני כיום את נפשי ואת נשמתך, ואל תחזירה לי למחר בבוקר! השאר נא אותי כפגרים מתים ובלבד שלא אעבור חלילה עבירה! - כי אם עתיד אני למחרת להיות בעבירה ח"ו למה לי חיים יותר טוב לי מותי מחי עבירות מאוסות שכאלו!

ובספרו את סוד חיו בפני החסידים בתוקף קדושת חג הפורים הק', היה בוכה בדמעות שליש מאין הפוגותו ומתוך יינו היה זועק בלב מר: למה לי חיים של עבירות ושל תאוות? הרי הבהמה שבשדה טובה ממני במצב נבזה ומאוס שכזה!

עתה התברר הכל היטב בפני החסידים אכן נודע סוד יראתו ושמירת קדושתו של היהודי התמים והישיר, הוא פשוט שופך נפשו בתפילה חמה לפני קונו מדי יום ביומו להינצל מדבר עבירה! ומן השמים בוודאי נענים לתפילת איש ישראל, ומסייעים בידו מאוד להישמר בקדושה ובטהרה.

וארוחנא אף אנן ממוצא הדברים, עצה וסגולה נפלאה להתחזק היטב ביראת שמים ובשמירת קדושת ישראל: להתפלל ולהתחנן בלב נשבר להי עולמים יתברך שמו, להצילנו ולשמרנו מידי נסיון ומידי ביוזן ח"ו. וצלוהא מעומקא דליבא בוודאי מהניא אמן.

ומראה החלום חוזר חלילה, הוא חולם שיש כאן עכשוו חפץ חשוף! - ושוב התעורר מיד בבהלה גדולה, הוא הסתכל סביבו היטב, אישוני עיינו ריצדו אנה ואנה ברוב פחד, והנה גילה מתחת לאחד הספסלים מונח זרוק 'חפץ חשוף' שאינו שייך לאף אחד. הוא ניגש מיידית אל התגה דיווח לו על הממצא המדאיג. הנהג הזוהר החליט שלא לקחת סיכון, הוא עצר תיכף את האוטובוס, ביקש מכל הנוסעים לרדת והזיק את המטשרה.

כעבור דקות מספר כבר היה האוטובוס מוקף בכוחות שמירה וההצלה שהגיעו עם 'חבלן' השוטרים החלו להרחיק את כל הנוסעים ואת הסקרנים הרבים שהצטרפו אליהם, סרטי הפרדה נמתחו סביב סביב והחבלן החל במלאכתו, ה'רובוט' התקדם אל היעד בהכוונת שלט רחוק, והנה נודע שאכן מונחת פצצה מסוכנת בתוככי אותו תיק חשוף! - על אחר ביצע החבלן פיצוץ מבוקר, התיק ותכולתו התרסקו לרסיסים בלא שיעגמו נזק כלום.

היהודים כולם חזרו לה' על הנס הגדול שנעשה עמם בהצלחת ממוות לחיים והאיש שגילה את המטמון קיבל 'מדליה' עם אות ציון לשבח על ערנות מצילת חיים!

האיש שהיה נרגש מאוד מפלאי נס ההצלה הגדול שנגלגלו על ידו מן השמים נסע לנתיבות אל צדיק הדור הזה"ק רבי ישראל אבוחצירא זצוק"ל, הבבא סאלי. - כששמע הצדיק את סיפורו, אמר: דע לך, שכבר נגזרה גזירה עליך ועל כל יושבי האוטובוס רחמנא ליעלך, אבל זכות היראת שמים שלך והקפדתך על 'שמירת העיניים' באותה נסיעה עשתה רושם גדול בשמים, והרחיקה את המקטרג מאותו אוטובוס הרחק כמטחוי קשת וממילא 'מינו דזכי לנפשיה זכי נמי לחבריה, ובזכות המצוה הגדולה שלך ניצלו כולם!

קבוצה מובהרת של אברכים תלמידי חכמים ויראי שמים מופלגים מחסידי סלונים החשובים, יצאה פעם בנסיעה רבת אל רבם הקדוש, להסתופף בצל קדשו צילא דמהימנותא עילאה.

בדרכם אמורים היו לעבור דרך העיר לייפציג המפורסמת עיר הסחר המרכזית בה התנהלו עסקים חובקי עולם.

סוחר מפורסם אחד מתושבי עירם שהיה מוכר לכולם בשם הרב גרינפינקל, ששמע על יציאתם של החסידים במרכבה הזורה לדרכם, ביקש להצטרף עמם בתשלום הונן עד לייפציג העיר, כדי להספיק שם את יום השוק הגדול שבעניני מסחרו.

החסידים נענו בחפץ לב הרב גרינפינקל ידוע היה בעיירה כיהודי ירא שמים תמים וישר דרך. הוא אמנם לא נמנה על עדת החסידים בהיותו 'ק"ק' שהגיע היישר מגרמניה [דייטשלנד]. אך תמימותו ויראתו הנסוכה על פניו היו לשם דבר, ולפיכך שמו החסידים לצרף עמם אל ה'נסיעה' יהודי יקר וירא שמים.

בדרך נסיעתם נפתחה ביניהם שיחת חברים נעימה, כשבמהלכה התפלאו החסידים לשמוע שבחנותו הגדולה של היהודי דגן, מוכר הוא מטפחות נשים! זה היה עסק מסחרו ופרנסתו מימים ימימה.

התפלאו החסידים מאוד, כיצד יהודי יקר זה עומד באותו עסק בקדושה ושומר את עצמו ואת נפשו ביראת שמים טהורה? הם שאלוהו על כך כמה וכמה פעמים, אך הוא התחמק בחכמה, ולא גילה את סודו ואת סוד שמירת קדושתו ויראתו...

בהגיע חג הפורים בעיר הגדולה, נגששו החסידים בבית הכנסת הגדול המקומי עם אותו סוחר דגל, כמנהג הרבה קהילות להשתתף יחדיו בשמחת הפורים ברוב עם בבית הכנסת דמתא. וכטוב ליבם ביין כיבדו החסידים את האיש בלגימת משקה לכבוד פורים! וכטבעם של חסידים בחג הפורים, גדלה השמחה והתעצמה, כשכוסית גורת כוסית... ואף כיבדו את חברים הוותיק מאותה נסיעה לייפציגה בכמה כוסות הוגנות...

עתה כטוב לבו אף הוא עמם ביין, החלו שוב בשאלתם היפה

מוקד הזמנות ספרים • רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א • קו ההזמנות של מכון טיב 0733-22-76-09

של הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א

הספר אצ"ל

אצ"ל אצ"ל אצ"ל

shivti1@gmail.com | 05276-10455 078-3331109 טל: רח' ישעיהו 7 ירושלים | רח' ע"י קהילת שבת בבית ד' | הנך עוזמן להדפיס ולהפיץ את העלון באזור פגוויך ולהיות שותף לזיכוי הרבים. הפענונינים יקבלו את העלון במייל (אפשר גם ישירות לרפוס) בקובץ ההדפסה.

Anyone Interested in receiving Tiv Hakehila weekly in Hebrew or English should Email - Sheldon@hpins.net Or | zelig@gmail.com or text 718-249-7173